

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Skalické a soudců Mgr. Dagmar Bastlové a Mgr. et Mgr. Věroslava Řezáče v právní věci

žalobce: **A. B.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX, XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Lázničkou
sídlem Bozděchova 1840/7, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **ARCUS ENGINEERING CZECH, spol. s r.o.**, IČO: 26888513
sídlem Faměrovo nám. 32, 618 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Robertem Mrázikem
sídlem Karlovo nám. 32/26, 674 01 Třebíč

o zaplacení částky 65.000 EUR s příslušenstvím a částky 30.250 Kč

o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 29. 10. 2018, č. j. 233 C 102/2015-315

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech odvolacího řízení částku 125.208,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Brně na nákladech odvolacího řízení částku 2.960 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou domáhal se žalobce ve smyslu ust. § 2993 OZ vrácení plnění po odstoupení od kupní smlouvy ze dne 20. 7. 2015 z důvodu podstatného porušení smlouvy, když byl žalovaným ujištěn o bezvadném stavu prodávaného koně a toto ujištění se následně ukázalo nepravdivým. Souvisejícím nárokem pak byl další nárok, a to dle ust. § 3005 OZ na úhradu nákladů spojených s ustájením koně ve výši 30.250 Kč, když žalovaný nereagoval na výzvu k převzetí koně po odstoupení od smlouvy.
2. Shora označeným rozsudkem soudu žalobě vyhověl, když na základě provedeného dokazování, zejména ze znaleckého posudku, zjistil, že kůň již v době prodeje s největší pravděpodobností hraničící s jistotou měl degenerativní změny na předních končetinách, představující podezření na podotrochlózu, jež mohly přerůst do podotrochlózy a ujištění žalovaného o bezvadném stavu koně tak neodpovídalo skutečnosti. Jednalo se přitom o podstatné porušení smlouvy ve smyslu ust. § 2002 OZ, neboť bez tohoto ujištění by žalobce koně nekoupil s ohledem na skutečnost, že by nemohl být využit k zakoupeným sportovním účelům.
3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné a přípustné odvolání a namítal:
 1. Vada žalobcem označená jako suspektní podotrochlóza, neznamená diagnózu touto chorobou, ale podezření na ni, jak vyplynulo ze znaleckého posudku MVDr. Bezděkové i z veterinárního nálezu kliniky Tillysburg, tedy nejedná se o určitou diagnózu, ale pouze o podezření, které by muselo být potvrzeno dalšími vyšetřeními.
 2. Vadu žalobcem označenou jako chronickou desmopatii úponu krčního svalu žalobce neprokázal ani v době koupě, ani pět týdnů poté při vyšetření na klinice v Tillysburgu, tato nebyla diagnostikována, ani revizní znalkyní MVDr. Bezděkovou, ani znalcem Hynarem a MVDr. V., ani soud I. stupně neshledal, že by kůň touto nemocí byl postižen.
 3. Kulhání jako charakteristický klinický projev podotrochlózy, kromě na vyšetření na klinice v Rakousku, nevyplývalo z žádného jiného důkazu a vyšetření na rakouské klinice tak vzbuzuje pochybnosti zejména v tom smyslu, že Dr. M. nevtáhl možnost mírného kulhání na výrazný otok pravého metacarpu, způsobeného patrně úrazem, kdy žalobce měl s koněm pád na závodech dne 30. 7. 2015 po nárazu do parkurové překážky, pro který byl ze závodu diskvalifikován. Žalovaný poukázal na to, že žalobce neprokázal, byť jediný případ kulhání koně, který by bylo možno dle klinického vyšetření dát do příčinné souvislosti se stavem podotrochleárního aparátu a označit ho jako klinický projev onemocnění podotrochlózou a tudíž neprokázal, že by kůň trpěl podotrochlózou, tedy konkrétní zdravotní vadou, jako důvodu uplatnění svého nároku z vadného plnění.
 4. Nesouhlasí s právním hodnocením soudu ohledně zjištěných rentgenologických abnormalit na hrudních končetinách a v oblasti úponu krčního vazů jako podstatné vady, mající za následek podstatné porušení kupní smlouvy. Poukazuje na to, že kůň byl dle kupní smlouvy prodáván za účelem sportovního využití a na základě takto vymezeného účelu koupě je dle žalovaného třeba posuzovat jeho bezvadnost – z provedených důkazů žádný vliv rentgenových abnormalit na sportovní využití koně nevyplývalo, tyto nálezy mohou, ale nemusí v budoucnu přerůst do podotrochlózy a jak uvedla revizní znalkyně MVDr. Bezděková, klinický význam nálezu na sportovní využití koně není jasný, může se jednat o náhodné nálezy, nezpůsobující zdravotní problémy, nemusí ovlivňovat sportovní výkon zvířete, je nutné je interpretovat společně s aktuálním ortopedickým vyšetřením, to je že i přes tyto nálezy, pokud nebyly spojeny s klinickými projevy, by mělo být možné koně nadále provozovat na vrcholové úrovni, odpovídající jeho výkonu před prodejem.

5. Žalovaný se neztotožňuje ani se závěrem soudu, že žalobce přistupoval k závazku odpovědně a poukazuje na skutečnost, že to byl žalobce, kdo si objednal před uzavřením smlouvy veterinární vyšetření od Dr. V. a dostal před uzavřením smlouvy informaci o výsledku vyšetření, kdy byly zjištěny drobné rentgenologické změny na střílkových kostech a měl tak možnost případnou vadu koně zjistit ještě před uzavřením smlouvy. Nečekal na písemné výsledky vyšetření veterinární lékařky a dodání rentgenologických snímků a nejednal dbale a s náležitou pečlivostí.
 6. Dále vyjádřil námitky k provádění dokazování, kdy soud se dostatečně nevypořádal s důkazem, který do spisu založil žalobce – čestným prohlášením trenéra P. D. z 29. 10. 2017, ve kterém trenér neguje problémy s jezditelností koně po jeho koupi a označuje ho jako bezproblémového, což se rozchází s výsledky vyšetření a jeho důvody na rakouské klinice, dále namítá, že soud nereflektoval jeho žádost o doplnění znaleckého úkolu, aby se revizní znalkyně vyjádřila i k vývoji stavu pohybového ústrojí koně, zachycenému na rentgenologických snímcích před jeho koupí žalovaným v květnu 2013, kdy Dr. V. uvedla, že při srovnání rentgenů 2013 a 2015 žádné změny v pohybovém ústrojí nezjistila.
 7. Navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil tak, že se žaloba zamítá, případně ho zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
4. Žalobce v písemném vyjádření k odvolání vyjádřil přesvědčení, že soud provedl veškeré nezbytné dokazování a dovedl odpovídající skutkové závěry a věc posoudil naprosto správně i po stránce právní. Pokud žalovaný namítá, že žalobce neunesl důkazní břemeno ve vztahu k důvodům pro odstoupení od smlouvy, když dle jeho názoru nebylo prokázáno, že by kůň trpěl suspektní podotrochlózou, či chronickou desmopatií krčního úponu, pak má za to, že žalobce odstoupil zcela důvodně od smlouvy, když žalovaný v kupní smlouvě žalobce výslovně ubezpečil o bezvadném zdravotním stavu koně, přestože v době koupě zdravotní stav koně rozhodně nebyl bezvadný a žalovaný o tom věděl, či musel vědět a muselo mu být zřejmé, že by žalobce smlouvu nikdy neuzavřel, pokud by byl o skutečném zdravotním stavu koně informován. Žalovaný se obsáhle věnuje tomu, zda v řízení byla prokázána suspektní podotrochlóza, aniž by si uvědomil, že v řízení není tvrzeno onemocnění podotrochlózou, ale je tvrzeno, že kůň nebyl v bezvadném zdravotním stavu, o kterém byl žalobce ubezpečen. Stejně tak nelze přehlédnout účelový výklad k prohlášení trenéra D., který o nejjezditelnosti koně nic nepopisuje, ale pouze konstatuje, že u koně nebyl problém s výkonností, či neposlušností, což nejsou totožné pojmy. Poukazuje na skutečnost, že nechal koně vyšetřit na zahraniční klinice v září 2015, to je cca 5 týdnů po koupí, přičemž z výsledků vyplynulo, že kůň má RTG nálezy na obou končetinách a dle klinického vyšetření i na obě končetiny kulhal a měl RTG nález na krčním úponu. Diagnostikováno bylo podezření na podotrochlózu a chronická desmopatie úponu krčního vazy a tyto nálezy byly přítomny u koně už v době jeho koupě, jak potvrdili i soudní znalci. Domnívá se, že je nepodstatné, zda u podotrochlózy jde jen o podezření, ale je zcela podstatné, že i v tomto případě není zvíře v bezvadném zdravotním stavu a žalobce na to měl být před prodejem upozorněn. V takovém případě by však koně nekoupil a rozhodně ne za kupní cenu 65.000 EUR. Pokud pak žalovaný namítá, že prohlášení o bezvadném zdravotním stavu je nutno vztáhnout ke sjednanému účelu kupní smlouvy – sportovnímu využití, pak s tím žalobce nesouhlasí a považuje tyto námitky za irrelevantní v kontextu toho, že žalovaný v textu smlouvy sám prohlásil, že mu nejsou známy žádné vady a že kůň je prodáván ke sportovním účelům a je v bezvadném zdravotním stavu, tedy ubezpečil žalobce, že kůň nemá vadu na zdraví. Z provedeného dokazování však vyplynulo, že vadu má. Co se pak týče námitky, že si nepočínal zodpovědně, když nechal koně vyšetřit od Dr. V., o které věděl, že spolupracuje s žalovaným, pak se domníval, že Dr. V. neměla zapotřebí riskovat svou pověst, ale ukázalo se, že je na žalovaném více závislá, než mu bylo známo – viz její výpověď, že by se jednatelka zlobila, kdyby koně k prodeji nedoporučila. Žalobce od ní nedostal žádnou informaci o změnách na kostech, naopak byl ubezpečen o bezvadnosti koně, a proto se rozhodl ho koupit, neměl důvod ji jako odborníci nevěřit. Prohlášením o bezvadném zdravotním

stavu v kupní smlouvě byl uveden v omyl, jinak by smlouvu neuzavřel. Navrhl potvrzení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.

5. Odvolací soud poté, co přezkoumal napadené rozhodnutí z pohledu uplatněných odvolacích důvodů, jakož i dle ust. § 212a odst. 1 o. s. ř. a doplnil dokazování opětovným výslechem znalkyně MVDr. Bezděkové, dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
6. V daném případě byla mezi účastníky uzavřena kupní smlouva na koupi koně za účelem jeho sportovního použití. Kupující byl ve smlouvě prodávajícím ujištěn, že kůň je v bezvadném zdravotním stavu (kupní smlouva ze dne 20. 7. 2015, bod IV., odst. 1). Toto prohlášení prodávajícího se následně ukázalo nepravdivým, když při vyšetření dne 8. 9. 2015 na klinice Tillysburg u koně bylo diagnostikováno podezření na podotrochlózu a chronická desmopatie úponu šíjového svalu.
7. U první diagnózy se jedná o degenerativní onemocnění pohybového aparátu, u druhé diagnózy o degenerativní zánětlivý proces v oblasti úponu krčního vazy. Oba tyto nálezy žalobce považoval za podstatné porušení kupní smlouvy, neboť oba byly přítomny u koně v době jeho koupě a vylučují jeho sportovní využití. Žalobce proto dopisem ze dne 2. 10. 2015 odstoupil dle ust. § 2106 odst. 1, písm. d) OZ od kupní smlouvy a vyzval žalovaného k vrácení kupní ceny.
8. Soud I. stupně odstoupení od smlouvy z důvodu jejího podstatného porušení přisvědčil a žalobě vyhověl, neboť bylo prokázáno, že ujištění žalovaného o bezvadném zdravotním stavu koně v době koupě se nezakládalo na pravdě a žalobce, pokud by mu byl znám zdravotní stav předmětného zvířete, zjištěný následně, by koně nekoupil.
9. Žalovaný v podaném odvolání především namítá, že vada žalobcem označená jako suspektní podotrochlóza neznamená ještě diagnózu touto chorobou, ale pouze podezření na ni a kulhání koně na klinice v Tillysburgu mohlo mít jinou příčinu a vada, žalobcem označená jako chronická desmopatie úponu krčního svalu, nebyla vyšetřením na klinice v Tillysburgu prokázána. Dále namítal, že případné rentgenové abnormality, zjištěné při vyšetření na rakouské klinice, je třeba vyhodnotit v kontextu s tím, zda měly dopad na účel, pro který byl kůň kupován a z tohoto pohledu pak hodnotit prohlášení o bezvadném zdravotním stavu v kupní smlouvě.
10. Odvolací soud však dospěl k závěru, že tyto odvolací námítky nejsou opodstatněné.
11. Jak vyplývá ze znění bodu IV., odst. 1 kupní smlouvy ze dne 20. 7. 2015, prodávající kupujícího ujistil, že kůň je v bezvadném zdravotním stavu, tedy že nevykazuje žádné vady.
12. Takové prohlášení je třeba hodnotit v kontextu s ust. § 2095 OZ tak, že mezi účastníky byla sjednána jakost prodávajícího „zboží“ na určité úrovni, to znamená bez vad. Pokud se následně ukáže, že prodávající věc takovou sjednanou jakost nevykazuje, jedná se o porušení smlouvy, které zakládá dle ust. § 2106 odst. 1, písm. d) OZ právo na odstoupení od smlouvy, jedná-li se o porušení podstatné. Za podstatné je pak třeba dle ust. § 2002 odst. 1 OZ považovat takové porušení smlouvy, o kterém strana smlouvy musela vědět, že by druhá strana smlouvu neuzavřela, pokud by toto porušení předvídala. Vzhledem k tomu, že žalobce mívá koně používat ke sportovním účelům, ke sportovnímu vyžití (parkurovému skákání), je zcela logické předpokládat, že pokud by kůň trpěl zdravotními problémy, jež by ho ve sportovních výkonech hendikepovaly, že by žalobce o jeho koupi zájem neměl a že to prodávající musel vědět.
13. Z tohoto pohledu se pak nejvíce podstatným, zda kůň již trpěl podotrochlózou, či zda bylo diagnostikováno pouze podezření na tuto chorobu.
14. Odvolací soud z výpovědi znalkyně MVDr. Bezděkové zjistil, že na klinice Tillysburg v Rakousku byla diagnostikována jak suspektní podotrochlóza, tak chronická desmopatie úponu krčního vazy, byť zatím bez klinických projevů onemocnění s tím, že s ohledem na krátkou dobu od uzavření kupní smlouvy, je více než pravděpodobné, že tyto nálezy by u koně byly zjištěny i v okamžiku uzavření kupní smlouvy. Podotrochlózu pak znalkyně popsala jako degenerativní progresivní

onemocnění kopyt, převážně na předních končetinách, které se projevuje kulháním v důsledku bolestivosti, co se týká desmopatie úponu krčního vazů, tato se projevuje potíženími při ohnutí hlavy. I když se znalkyně nedokázala vyjádřit k tomu, zda kůň v době vyšetření na rakouské klinice byl nezpůsobilý pro sportovní využití, neboť ho aktuálně sama nevyšetřila, bylo možno z její výpovědi dovodit, že obě diagnózy by se mohly v blíže neurčeném časovém horizontu projevit klinicky a vyřadit koně z činnosti, pro kterou byl zakoupen. I když znalkyně kulhání koně i házení hlavou, pozorovatelné na klinice v Rakousku, nedávala přímo do souvislosti s předmětnými diagnózami a udávala i jiné možné jejich příčiny (když vycházela pouze z písemného nálezu rakouské kliniky), dle názoru odvolacího soudu samotná diagnóza postačí k závěru, že ujištěním o bezvadném stavu koně došlo k podstatnému porušení kupní smlouvy za situace, kdy v době koupě již byl na základě této diagnózy dán potencionální důvod k obavám o vývoj zdravotního stavu koně, mající přímý dopad na jeho účelové využití a v důsledku toho i na postoj kupujícího k zamýšlené transakci. Při výši kupní ceny je více než pravděpodobné, že by kupujícího do rizikového obchodu nešel a investoval by jinde, kde by nebyly obavy o osud investice.

15. Pokud žalovaný poukazuje na skutečnost, že již před uzavřením kupní smlouvy měl žalobce informace z předkupního vyšetření od MVDr. V. o zdravotním stavu koně, pak je třeba poukázat na výsledek tohoto vyšetření, dle kterého byla dána ústní informace o drobných změnách na střílkových kostech, jež byly přítomny již v době před dvěma lety, kdy koně pořizoval prodávající s tím, že tyto zůstaly nezměněny a stav koně byl hodnocen jako vyhovující, přijatelný (známkou 2 v rozpětí 1-4), což u devítiletého koně bylo odpovídající jeho věku a zátěži a nic to nehovořilo o spíše patologickém stavu, zjištěném pak na rakouské klinice, kde byl kůň ve stejné stupnici již hodnocen známkou 4, a to za pouhých 5 týdnů od uzavření kupní smlouvy. Z jakých důvodů pak Dr. V. stav koně takto vyhodnotila, vyplývá i z obsahu její svědecké výpovědi, naznačující osobní vazbu na prodávajícího z důvodu dlouhodobé spolupráce.
16. V kontextu předkupního vyšetření, provedeného Dr. V. a ujištění prodávajícího o bezvadném stavu koně, pak kupující mohl nabýt přesvědčení o bezvadné „jakosti“ kupovaného koně, bez které by kupní smlouvu neuzavřel, což prodávajícímu muselo být zřejmé z účelu, pro který byl kůň kupován, z pohledu kupujícího jen zdravý kůň mohl dosahovat dobrých sportovních výsledků. Pokud se pak toto ujištění o bezvadném zdravotním stavu následně v poměrně krátkém časovém odstupu od uzavření kupní smlouvy ukázalo nepravdivým, byl dle názoru odvolacího soudu, shodně se soudem I. stupně, dán důvod k odstoupení od smlouvy a požadavku na vrácení kupní ceny.
17. Z těchto důvodů bylo rozhodnutí soudu I. stupně jako věcně správné potvrzeno dle ust. § 219 o. s. ř. v celém jeho rozsahu.
18. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi účastníky se opírá o ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., dle kterého v odvolacím řízení úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení, a to za:
 - 6 úkonů právní služby (vyjádření k odvolání, 3x účast u jednání s tím, že jedno jednání trvalo déle, jak dvě hodiny a závěrečný návrh) po 15.180 Kč, to je 91.080 Kč,
 - 6 režijních paušálů po 300 Kč, to je 1.800 Kč,
 - náhrada za promeškaný čas za 30 půlhodin po 100 Kč, to je 3.000 Kč,
 - náhrada cestovních výdajů za 3x cestu Praha-Brno a zpět, to je 420 km při ceně nafty dle vyhlášky v roce 2019 ve výši 33,60 Kč se základní náhradou 4,10 Kč (6,05 Kč/1 km) a ceně nafty dle vyhlášky v roce 2020 ve výši 31,80 Kč a základní náhradě 4,20 Kč (6,04 Kč/1 km), to je 7.614,60 Kč,
 - 21 % DPH v částce 21.714 Kč.

C e l k e m 125.208,60 Kč.

19. Výrok o náhradě nákladů řízení státu (znalečné za výslech znalkyně u jednání odvolacího soudu) ve výši 2.960 Kč vychází z ust. § 148 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání. Dovolání se podává Nejvyššímu soudu ČR ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 22. ledna 2020

JUDr. Věra Skalická v. r.
předsedkyně senátu